

at den af mig nævnte Politiretsdom var at ansee for en Høiesteretsdom, saa var det ikke rigtigt; thi en saadan Dom havde ikke nogen Charakter af en Høiesteretsdom. Dette, maa jeg sige, troer jeg ikke er rigtigt; thi jeg troer, at den omhandlede Dom har en Deel af den Charakter, som en Høiesteretsdom har; det vil sige, i den paagjældende Jurisdiction, saa langt altsaa, som Exam. jur. Jensen raader, saa langt er denne Dom af ham en Høiesteretsdom. Han er i dette Stykke en lille Konge, en Underkonge; og hans Dom kan ikke underkendes, uden at Regeringen ved en Raadesact vil tillade Borgeren at søge sin Ret ved en høiere Domstol. Den Paagjældende kan altsaa ikke faae sin Ret ligeoverfor denne Dom uden ved en Raadesact af Regeringen, og det er det samme, som naar en Høiesteretsdom er sælbt, at Hans Majestæt Kongen da kun ved en Raadesact kan formilde eller forandre den; men der skal i begge Tilfælde en Raadesact til for at forandre Dommen. Jeg troer altsaa virkelig, at den har nogen Charakter med en Høiesteretsdom. Men, dersom jeg turde antage, og det troer jeg vel, jeg kan, at den høitærede Indenrigsminister vilde stadfæste, hvad den ærede Rigsdagmand sagde, at han antog nemlig, at Justitsministeren ikke vilde nægte vedkommende Domfældte en Bevilling til at faae Sagen indanket for en høiere Ret og fri Proces for ham til at føre den for denne høiere Ret, dersom jeg, siger jeg, turde fra den ærede Indenrigsminister vente at høre, at han antager det for rimeligt, idet jo den ærede Justitsminister ikke er tilstede, og selv kan svare, saa vil dette, i Forbindelse med det, jeg har hørt fra en anden æret Taler, og navnlig fra den høitærede Indenrigsminister, være tilstrækkelig for mig til at kunne forsvare at tage Lovforslaget tilbage. Jeg erkjender virkelig, at det er Høiesteret, som først er den rette Autoritet, der har at afgjøre Spørgsmaalet om Fortolkningen; men da jeg gik ud fra, at en Politiretsdom som den her omhandlede var en Høiesteretsdom for vedkommende Tiltalte, som han ikke kunde faae forandret uden ved en Raadesact, saa gik jeg tillige ud fra, at vi i dette Tilfælde havde en usvækket og usvækkelig Dom,

saasnart Regeringen ikke vilde aabne Veien for den Tiltalte til at faae Sagen afgjort ved en høiere Instans. Jeg vil derfor tillade mig at afvente, om ikke den høitærede Indenrigsminister maatte ville ytre, at han antog det for rimeligt, at Justitsministeren ikke vil nægte Bevilling og fri Proces, for at den Tiltalte kunde faae Sagen forebragt for Overretten.

Casse: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at, idet jeg har udhævet den Omstændighed, at den Paagjældende boede i en anden By end hans Fader, saa har jeg ikke lagt nogen Vægt derpaa med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet selv, men kun som Noget, der kunde bidrage til at oplyse, hvorledes Underdommeren har kunnet komme til det Resultat, at dømme ham for ulovlig Jagt, idet han nemlig ikke er gaaet ad den Vej, hvortil de paagjældende Paragrapher kunde komme til at betegne, men har betragtet Sagen fra en ganske anden Side. Hvad den ærede Rigsdagmand forøvrigt har anført med Hensyn til Fortolkningen af Dommen, troer jeg, at det vil være uhensigtsmæssigt, at gaae videre ind paa, men med Hensyn til de forskjellige Omtringer, han brugte i Henseende til den Raadesvei, ad hvilken Beboere i den vedkommende Jurisdiction allene skulde kunne komme til deres Ret, tillader jeg mig en Bemærkning, som nu maaffee turde være paa sin rette Plads, den, at det ikke er afgjort, at en Politiretsdom i det omhandlede Tilfælde ikke skulde, uden Hensyn til summa appellabilis kunne bringes ind for den overordnede Ret. Det maa nemlig erindres, at der her ikke allene er Spørgsmaal om, at Vedkommende skal erlægge en Mulct af 4 Rbd., men Spørgsmaalet er ogsaa, om der for Jordbrugeren er en Rettighed til at udøve Jagtretten paa sin Grund ved en Anden. Jeg troer, at naar en saadan Dom kommer ind for den overordnede Domstol, vil man ikke sige: den Dom maae vi afvise, thi Gjenstanden for den er ikke mere end en Mulct af 4 Rbd., men at man vil sige: vel angaaer Spørgsmaalet umiddelbart kun en Mulct af 4 Rbd., men om denne Mulct er paalagt ham med Rette eller Urette, hænger nøie sammen med det Spørgsmaal: tilkommer Jordbrugeren kun Ret til i egen Person eller ogsaa til